

صدای سوم!

شهره مدائن

اگر در پی حوادث مرگ بار روز سه شنبه آمریکا ، شکی وجود داشت که ممکن است جهان ما چندان هم دگرگون نشود، دولت آمریکا مصمم است این شک را برای همه و همیشه، برطرف کند. با شعار "اولین جنگ در قرن بیست و یکم" ، رهبران آمریکا عزم آن کرده اند تا چهره جهان را تغییر دهند. و اگر این طرح عملی نباشد، رسانه های گروهی غرب از این به بعد، جهان را در برابر چشمان ما چنان خواهد آراست که گویا این تغییران نه تنها ضروری، که شدنی است. گویا جهان ما را راهی نیست، جز گام نهادن در سراییب جنگی که آمریکا، اعلام گر آن، رهبر آن، بازی گر اصلی آن، و قاعدها، باید برنده آن، باشد.

این اعلام جنگ، هرچند که بلندپروازانه و تبلیغاتی به نظر آید، شکی نباید داشت که هیچ گاه زنگ خطری به این شدت به بشریت در مورد آرزو دیرینه اش یعنی صلح، هشدار نداده است. اگر وجدان صلح طلب و عدالت جوی بشریت امروز نتواند در مقابل غوغای نظامی گری آمریکا بانگ مخالفت سر دهد، تردیدی نباید داشت که جهان ما با هر میزان از تغییر، به نفع جنگ طلبان دگرگون خواهد شد.

توريسم با پیش برد مقاصد گروهی از طریق قربانی کردن جان افراد بی کناه، نمی تواند توجیه گر هیچ آرمان یا اعتقادی باشد. و به همین ترتیب، اعلام یک جنگ جهانی علیه توريسم به نیابت از سوی تمامی بشریت نیز، به هیچ وجه توجیه کننده دفاع از خود نیست. آن چه در رویارویی این دو عنصر متعارض، بیش از همه آسیب خواهد دید، ترقی خواهی در هر شکل و در هر کجای جهان است. عواقب اعلام جنگ جهانی با توريسم از سوی آمریکا را، نباید صرفاً در چگونگی و یا مقیاس عملیات نظامی، تلفات آن، و یا موفقیت و عدم موفقیت آن از لحاظ استراتژی نظامی، جستجو کرد. تأثیرات اصلی و عواقب بطئی آن، ابتدا از مجاری روانی و تبلیغاتی گسترش می یابند و بعد، مجموعه ای از تغییرات در عرصه اقتصاد بین المللی، جغرافیای سیاسی و جهت گیری های تحملی در فضای بین المللی را با خود به همراه خواهند آورد که هدف آن، تحکیم سلطه آمریکاست. بنابراین، با وجودی که جهان ما پس از فرو ریختن مرکز تجارتی نیویورک و یکی از اضلاع پنطagon، ممکن است از زاویه ای دگرگون شده باشد، ولی از زاویه دیگر، این هنوز همان دنیایی است که در آن، صلح و عدالت جهانی، مهم ترین و فراگیرترین خواست بشریت بوده و هست. در چنین شرایطی، با شعار صلح و عدالت جهانی و با ایجاد فراگیرترین ائتلاف و نیروی پشتیبان، باید در مقابل تجاوز توريسم و جنگ طلبی بین المللی ایستاد.

صدای سوم، مدافعان صلح و عدالت جهانی، اکنون وظایف دوچندانی دارد. در درجه اول، مناسب با تحولات اخیر، باید شعار و اشکال جدید برای فعالیت پیدا کند و در درجه بعد، به دنبال راه هایی باشد که فعالیت ها و مبارزات روتین را بتواند با اوضاع فعلی انطباق داده و از تحت الشعاع قرار گرفتن آن ها، بیش گیری کند. نباید گذاشت تحت تأثیر اوضاع کنونی، مبارزه بین المللی علیه تبعیض نژادی، مبارزه علیه فقر و برای لغو بدھی های خارجی، مبارزه علیه جهانی شدن سرمایه و یا مبارزه برای حقوق بشر، در سایه قرار گرفته و یا تعطیل شوند.

عزیمت گاه ما این است که توريسم و جنگ طلبی بین المللی، هر دو، نیرویی معتبر و ناقص حقوق بشراند. هر دو، از طریق ایجاد ناامنی و بی ثباتی، روندهای مدنی و مبارزات صلح طلبانه و دمکراتیک را مختلف می کنند. هر دوی این نیروها، عناصر مخل و میرا در حرکت عمومی جامعه بشری به سوی صلح و عدالت اند، هرچند تاکتیک های آن ها، تعرضی اند. در مقابل، مدافعان صلح و عدالت جهانی، می توانند با تاکتیک های دفاعی و ضرورتاً صلح آمیز، به میدان بیایند، حتی اگر روش های آن ها در شرایط کنونی، انفعالي به نظر آید.

توريسم و جنگ طلبی بین المللی، هر دو، مظہر تکیه مطلق بر ابزارهای نظامی و قدرت های فوق سازمان یافته هستند. روش آن ها، به حاشیه راندن مردم و تشکل های مدنی و توده ای، و قربانی کردن همه چیز و همه کس در مسیر تمرکز بیشتر

قدرت است. درحالی که در جهان امروز، اکثریت مردم، خواستهای خود را در تمرکز سنتیزی و تمرکز زدایی جستجو می‌کنند و مهم‌ترین مطالبات جنبش‌های مدنی، پراکنده همین تمرکزها را نشانه رفته‌اند، مدافعان صلح و عدالت جهانی، باید جنبش خود را متناسب با همین عنصر مهم آرایش دهند.

و بالاخره، در شرایطی نظیر امروز، دولت‌ها و اساساً دولت‌های بزرگ، به بازی‌گران انحصاری در صحنه‌های مهم بدل می‌شوند و در این کار، از حمایت رسانه‌های بزرگ نیز برخوردارند. این جاست که نقش تشکل‌های مدنی، از نهادهای غیردولتی گرفته تا اتحادیه‌های صنفی و کانون‌های فرهنگی و اجتماعی، دوچندان می‌شود. در عین حال، "صدای سوم"، نه با غریبو انفجار و نه با شیپور حمله نظامی، با هیچ‌یک از این‌ها نمی‌تواند صدای خود را به گوش مردم برساند. صدای سوم، باید از تمام تجارت گذشته برای سازمان دادن فعالیت‌های رسانه‌ای مستقل استفاده کرده و به اشکال مناسب از پوشش رسانه‌های بزرگ برای انعکاس وسیع‌تر خود استفاده کند. ۲۰۰۱ سپتامبر